

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

 Generalitat
de Catalunya

MARIA MAGDALENA

Michael De Cock
Carme Portaceli i Inés Boza

Informació pràctica

Sala Gran

Del 22/01/26 al 22/02/26

Horaris:

- De dimecres a dissabte, a les 19 h. * Excepte dimecres 4 i 11 de febrer, que les funcions són per a centres educatius (11 h)
- Diumenge, a les 18 h

Funció accessible:

- Dijous 12 de febrer. Els serveis disponibles per a aquesta funció són: audiodescripció, subtitulació al català, bucle magnètic, so amplificat individual i visita tàctil prèvia a l'espectacle.

Funció subtitulada en anglès:

- Divendres 13 i dissabte 21 de febrer. El TNC proposa algunes funcions subtitulades en anglès per al públic de parla anglesa. Una oportunitat única per gaudir del teatre sense que l'idioma sigui un impediment.

Durada: 2 hores

Edat recomanada: a partir de 16 anys

Espectacle en català amb fragments en anglès, portuguès i albanès

NOU material de premsa disponible a www.tnc.cat/premsa

Preus:

-50% Joves, aturats i persones amb discapacitat	17 €
-25% grups, +65 anys i social	25,5 €
Preu general	34 €

**Una producció del Teatre Nacional de Catalunya amb el KVS de Brussel·les.
L'obra s'estrenarà a la Sala Gran del TNC i, tot seguit, farà una gira internacional.**

Fitxa artística

Text

Michael De Cock

Dramatúrgia

Carme Portaceli, Inés Boza

Direcció

Carme Portaceli

Traducció

Albert Boronat

Repartiment:

Alessandro Arcangeli

Pintor

Clara Do

Filla

Gabriela Flores

Marta

Ariadna Gil

Míriam

Míriam Moukhles

Sara

Ana Naqé

Joana

Romeu Runa

Jesús

Laia Vallès

Música i compositora

Anna Ycobalzeta

Salomé

Escenografia

Marie Szersnovicz

Col·laboració en l'escenografia

Alessandro Arcangeli

Vestuari

Carlota Ferrer

Ajudanta de direcció

Montse Tixé

Il·luminació

David Picazo

Ajudanta de vestuari

Laura Cans

Composició musical i espai sonor

Laia Vallès

Ajudanta d'il·luminació

Leticia López Karamazana

So

Carles Gómez

Producció

Teatre Nacional de Catalunya, KVS de Brussel·les

Vídeo

Joan Rodón

Moviment i coreografia

Ferran Carvajal

Equips tècnics i de gestió del TNC

Caracterització

Imma Capell

Sinopsi

Que no ens esborrin de la Història

Miriam, una professora, viatja de Brussel·les a Barcelona per fer una conferència sobre Maria Magdalena. Deixa enrere la seva filla petita i pren la decisió important de divorciar-se del seu marit. Quan arriba a l'aeroport de Barcelona, el taxista que l'espera diu que és Jesús.

Després de *Mrs. Dalloway* de Virginia Woolf i de *Madame Bovary* de Flaubert, Carme Portaceli i Michael De Cock se centren en el personatge de Maria Magdalena, el símbol –amb diferència– de les dones esborrades. Li donen la importància que mereix, i que mereixen tantes i tantes dones, i converteixen aquest relat bíblic en màgic.

Carme Portaceli i Michael De Cock

Partim del supòsit que Maria Magdalena, com a figura cristiana, marcaria les regles del comportament del patriarcat envers les dones. No hi ha només una Maria Magdalena, sinó moltes, depenent del moment històric que viu la humanitat. Molts homes, amb el papa Gregori al capdavant, van considerar més convenient posar totes aquestes dones sota un mateix títol. Això va passar al segle V i ha tingut un impacte indeleble en la història del cristianisme de l'Europa occidental i, per extensió, en la nostra cultura. Potser un dels primers i més importants actes en el bressol del patriarcat. Maria Magdalena es va convertir en una pecadora i en una prostituta, o es va reduir a la figura de Maria d'Egipte, la dona prostituïda que va ser aturada durant un pelegrinatge per una força invisible i que després es va retirar al desert per fer penitència.

Però, qui era realment? La primera? I com va conèixer Jesús? I qui seria avui? Qui és avui aquesta dona esborrada sota lideratges tòxics que no li permeten ser ella mateixa?

A partir d'aquest mite històric d'una dona sobre la qual, al llarg de la història, els homes han projectat el seu concepte de feminitat (ara, amb el papa Francesc, és un apòstol entre els apòstols), volem parlar de totes aquestes dones rebutjades que han fet coses importants a la història però que ningú, o gairebé ningú, coneix, i que, evidentment, han transgredit els valors predominants del nostre món. I totes aquestes dones, òbviament, han estat rebutjades i insultades com mai ho haurien estat si haguessin estat homes.

Parlem de diverses dones de diversos segles, en els moments històrics clau d'Europa, amb vides dures marcades per les lluites per ser elles mateixes: des dels inicis del moviment feminista, la resistència durant la Segona Guerra Mundial, el règim franquista, víctimes de represàlies, incapaces de ser mestresses de les seves pròpies decisions i de tenir una vida pública. Totes elles connectades per una sèrie de coincidències màgiques de dates i vides paral·leles, des del segle V fins al segle XXI.

Estem parlant de recuperar una narrativa que ens va ser robada perquè, com deia Pilat, *Quod scripsi, scripsi* (El que està escrit, està escrit). I posseir la narrativa és tenir el poder.

Activitats

Dijous Fort

Els Dijous Fort tornen al TNC després de l'èxit de les temporades anteriors. Aquesta temporada 2025/2026 compta amb 3 sessions, la següent de les quals serà el proper 29 de gener, amb *Maria Magdalena*.

Què són els Dijous Fort?

Dijous Fort és una iniciativa del TNC per atreure públic jove al teatre a través de propostes culturals. Aquest dia, tots els menors de 35 anys poden gaudir d'una entrada de teatre + un pòdcast en directe (relacionat amb l'obra) + una beguda, per només 12 €.

El Dijous Fort de *Maria Magdalena* serà el proper 29 de gener. A les 18.15 h el públic gaudirà d'un pòdcast en directe al vestíbul superior del TNC: *SANTA, PECADORA O REBEL?* amb Estela Ortiz i Marta Roqueta-Fernàndez. A les 19 h, començarà la funció a la Sala Gran.

Gràcies a iniciatives com aquesta, durant els darrers anys el públic jove del TNC ha anat augmentant i els menors de 35 anys ja representen un 25% del total d'espectadors.

Més informació: [aquí](#)

Activitats

Col·loqui postfunció moderat per Jofre Font

Divendres 30 de gener del 2026, després de la funció

Els col·loquis sobre els espectacles compten també amb els membres de la companyia. Una ocasió única per aprofundir en cada proposta escènica amb la mirada particular d'un espectador privilegiat.

Jofre Font és periodista cultural de 3Cat-TV3. Actualment, forma part del programa *Marcians*. Anteriorment, dins de la televisió pública catalana ha dirigit i format part dels equips de projectes de difusió i divulgació cultural com *Ànima*, *Tria 33*, *Loops!*, *Bohèmia*, diversos documentals o la secció de cultura dels informatius.

També, ha presentat retransmissions televisives d'actes com els Premis Nacionals de Cultura, Liceu a la fresca, els Premis de la Nit de Santa Llúcia o el Concurs *Sona9*. La seva experiència radiofònica inclou les emissores Catalunya Ràdio, RAC1, COM Ràdio o SER Catalunya i en premsa escrita va col·laborar a La Vanguardia.

Fotografia de Jofre Font

Activitats

Jo també vaig al TNC

Taller per a infants mentre els adults veuen la funció

Taller vinculat a *Maria Magdalena* el dissabte 31 de gener i el diumenge 1 de febrer del 202625:

- Preu: 5 € per infant (entrades amb un 50% de descompte per als adults)
- Durada: la mateixa que l'espectacle
- Edat recomanada del taller: de 5 a 11 anys

El TNC organitza tallers per a infants tot coincidint amb les funcions per a adults amb l'objectiu d'oferir una experiència teatral compartida i única per a tota la família. Les activitats i els jocs dels tallers estan dissenyats per submergir els més petits en un món de creativitat i diversió i per connectar-los, d'una manera única i divertida, amb l'obra de teatre que veuen els adults.

Els propers espectacles que comptaran amb tallers per a infants seran *Maria Magdalena* (31 de gener i 1 de febrer), *La reina lloba* (1 de març) i *Èdip & Antígona* (9 i 10 de maig).

Aquesta activitat s'emmarca dins de l'[Anem tots junts al TNC](#), una iniciativa que reuneix diferents propostes per venir al teatre en família: visites guiades, tallers creatius i espectacles familiars. Gràcies a projectes com aquest, el Teatre es consolida com un espai familiar i obert, on els espectadors poden endinsar-se en les arts escèniques i viure el teatre de manera activa i propera.

Activitats

Llibre de *Maria Magdalena* publicat pel TNC

Edició especial del text de l'obra a 5 €

Disponibles a partir del dia de l'estrena de l'espectacle. Es poden adquirir a les taquilles els dies de funció, a la màquina expenedora del vestíbul de la Sala Gran i anticipadament per Internet.

Club de lectura: Llegir el Teatre

Tot un clàssic que ja aplega més de 22.000 lectors en els darrers 12 anys. El TNC forma els conductors d'aquests clubs i després s'organitzen sortides al TNC per veure l'espectacle que s'ha treballat.

Lectures Temporada 2025/2026:

Boira, de Lluïsa Cunillé

Tarsius, de Lara Díez Quintanilla

La corona d'espines, de Josep Maria de Sagarra

Maria Magdalena, de Michael De Cock, Carme Portaceli i Inés Boza

La Reina Lloba, de Pau Carrió a partir de William Shakespeare

Antígona, *Èdip rei*, *Èdip a Colonos*, de Sòfocles amb traducció de Carles Riba

El Firmament, de Lucy Kirkwood

*Activitat desenvolupada amb el Servei de Biblioteques del Departament de Cultura.

Pròleg

Carme Portaceli i Inés Boza. Pròleg de *Maria Magdalena*: Teatre Nacional de Catalunya

LA HISTÒRIA DE LA FONT

INÉS: Quan tenia vint-i-quatre anys, vaig assistir, a Les Bouffes du Nord, a París, a la gran obra de Peter Brook *El Mahabharata*. Tres funcions de tres hores cada una, o una de nou hores amb pauses. Fascinant. El text el va escriure amb el Jean-Claude Carrière.

Hi havia una escena que em va marcar. Després d'una guerra, cinc germans travessaven el desert i arribaven assedegats a una font. Quan el primer germà fa per beure, la font l'atura i li diu: «Abans de beure, respon-me unes preguntes». Ell beu sense respondre i mor. I el mateix passa amb el segon, el tercer i el quart germà. Quan el cinquè germà arriba a la font i veu els seus germans morts, respon abans de beure.

Una de les preguntes de la font era: «Què és el més important i difícil a la vida?»

—Aturar-se —va respondre.

Aturar-se? Quina merda! Aturar-se! Per a una noia de vint anys que es vol menjar el món, amb unes ànsies enormes de viure i d'aprendre, això li va semblar gairebé una ofensa! Aturar-se! Tant, que amb el temps era l'única frase que recordava d'aquella obra magna.

Quan tenia entre trenta i quaranta anys, la vida em va posar en una tessitura en la que aquella escena de la font em va tornar a la ment i vaig comprendre la saviesa d'aquella resposta. Que difícil i important que és saber aturar-se a la vida!

Anys després, durant una mudança, vaig trobar el text fotocopiat i enquadrat d'*El Mahabharata*, que vaig comprar al teatre. Uau! Vaig seure a terra per rellegir-lo i buscar l'escena de la font. La vaig trobar. Per sorpresa meva, riure o decepció, aquella pregunta i la seva resposta, que m'havien acompanyat tots aquests anys, no eren al text del Carrière. No hi eren! Vaig pensar que era una burla, un d'aquests jocs borgians en què la vida t'enfronta al misteri sense donar-te respostes.

Després de viure amb tu, Carme, el procés d'escriptura d'aquest text sobre la complexa i polièdrica figura de Magdalena, em torna a aparèixer aquesta història. El text s'imprimirà abans de la seva posada en escena, i ara sé que quan les actrius i els actors entrin al procés de creació, proposaran unes altres preguntes i unes altres

Pròleg

respostes, i faran que la font estigui viva, i que allò que commogui una noia de vint anys, potser dos anys més tard no ho trobarà al text escrit.

QUÈ SABIES DE MARIA MAGDALENA ABANS DE FER AQUEST ESPECTACLE?

CARME: Jo en sabia poc; com tothom, sabia que era una prostituïda. Em cridava l'atenció que ell fos tan bo i que la perdonés. Em resultava sorprenent que, amb aquesta personalitat tan concreta, estigués sempre amb la seva mare al peu de la creu, i que fos ella la que ell havia triat per aparèixer viu quan va ressuscitar. I també que hagués estat l'encarregada de dir als apòstols, als homes, que estaven amagats, d'això també me'n recordo, que Jesús havia ressuscitat. També que ningú li fes ni cas, encara que això no em cridava tant l'atenció perquè jo ja veia que la cosa anava així. Tot això sabia, perquè jo vaig néixer al final del franquisme i tenia una educació religiosa.

La idea de fer aquest espectacle va venir després de fer *Mrs. Dalloway* amb el Michael De Cock i l'Anna Maria Ricart. D'aquesta experiència estupenda va venir que el Michael escrivís una versió meravellosa de *Madame Bovary*, de Flaubert, que jo vaig dirigir a Brussel·les; i llavors, ens vam preguntar de quina altra dona podíem parlar. Jo havia dirigit *Jane Eyre*, perquè, a més a més de ser una novel·la extraordinària i revolucionària per a la seva època, parla de la lluita de la protagonista per la seva dignitat i la seva independència. Sempre hem vist lectures masculines d'aquestes novel·les en pel·lícules, sèries..., interpretacions del món de les dones que no corresponen a la realitat sinó a una visió molt esbiaixada que ve de les mateixes projeccions que han fet sempre els homes sobre les dones. I jo crec que hem de donar una visió, una mirada diferent i, per a mi, molt més a prop de la mirada de l'obra mateixa. És clar que la Jane està enamorada del Rochester, que ho estava i moltíssim, però justament ho estava per explicar aquesta lluita per la seva dignitat i la seva independència.

Llavors li vaig dir al Michael: i Maria Magdalena? Quina és la lectura real de Maria Magdalena? Qui devia ser Maria Magdalena, en el cas que existís o fos una metàfora, és igual? Volia parlar de Maria Magdalena per parlar de la situació de les dones al món, perquè jo crec que tot ve d'allí, tot ve de la religió judeocristiana, de la cultura judeocristiana. De la nostra cultura occidental.

INÉS: Jo he estat pensant com va començar el meu interès per Maria Magdalena. No ho recordo. Vaig llegir un llibre de Michaela Murgia, una meravellosa escriptora sarda, que es deia Ave Mary. I l'església va crear la dona. És molt curiós perquè ella, en aquest llibre, no parla de Maria Magdalena, només parla de Maria, la Verge, perquè a Itàlia són molt marians. Però jo crec que, a partir d'aquí, va ser quan vaig començar a pensar que si a aquesta dona se l'hagués considerat com el que va ser des del començament, nosaltres no seríem els vuit de març a les manifestacions.

Pròleg

CARME: La veritat és que sí.

INÉS: Quan vaig adonar-me de la importància d'aquesta dona, vaig començar a investigar. Tu buscaves com rescatar aquestes dones des d'una mirada femenina. En el meu cas, crec que m'he passat tota la vida buscant models de dones en qui veure'm, amb qui identificar-me. Perquè no teníem models de dona.

CARME: En una de les millors pel·lícules que he vist últimament, *Women Talking*, de Miriam Toews, dirigida per Sarah Polley, una de les dones de l'assemblea diu: «Tu saps què és ser una dona?» L'hi diu a l'únic home que és allí. Li diu: «Ser una dona és que tot el que tu sents i tot el que tu penses, no importi. Això és ser una dona.»

INÉS: És clar, això és la cosa, perquè no és que no ens hagin vist, que també, ja que la història està explicada sense les dones, sinó que nosaltres no ens hem vist. Les nostres referències acadèmiques, tot i ser *muy leídas y escritidas*, que dic jo, són referències masculines, són escrites per homes. No dic masclistes, sinó masculines. És una visió, la seva visió, que ha estat l'única vàlida.

CARME: Masclistes en tant que t'han anul·lat completament.

INÉS: Perquè, com que ells no ens veien, nosaltres tampoc ens vèiem a nosaltres mateixes. Aquesta és la clau.

LES FONTS

INÉS: La història, acadèmicament, la història respectable, és la recollida en documents. El que està documentat, en el cas de Maria Magdalena, són quinze mencions, l'anomenen quinze vegades als evangelis, que poden ser veritat i no haver succeït, com deia mon pare. És molt poc el que està realment documentat, però a més a més està recollit sempre per homes, monjos que no tenien ni idea del que era una dona, les dones els feien terror, eren el dimoni, perquè, és clar, tots els coneixements que ens han arribat venen de la traducció medieval al llatí. Tota la documentació prèvia sobre Maria Magdalena estava en hebreu, en copte, en arameu, en grec. En realitat la història és el que està escrit, i no hi ha res sobre nosaltres. És necessari apropar-se a la transmissió oral, la llegenda, el mite, la ficció, la tradició; investigant, a vegades, em sentia una mica impostora, poc científica... perquè tot aquest coneixement, que és de les dones, sempre s'ha menyspreat. M'he adonat que quan buscava fonts, jo mateixa m'autocensurava també, saps? Hi ha llegendes com la de Provença, que dius: «Són dos mil anys de llegenda, jo soc a les Santes Maries de la Mar, i soc a la Sainte-Baume i és real, hi ha un santuari construït, hi ha gent que encara va a aquests santuaris». Se'ls van carregar a la Revolució Francesa, però la força del poble va mantenir les tradicions. Això s'ha de considerar com una

Pròleg

font, oi?, una documentació; i s'ha de prendre en consideració. Perquè si no acceptem aquesta tradició popular, estem aplicant la mateixa censura que l'Església mateixa. Per això hi ha tant ocultisme amb tot aquest tema.

CARME: Per això existeix l'ocultisme. La veritat havia de ser només la que ells havien dit i la que ells, que tenien el poder, havien escrit, i havien pogut explicar a la gent, i havien pogut estendre pel món. El que no era això, havia de sortir per sota, per via oral, per comunicació oral, per tradició oral, clandestinament.

INÉS: Hi ha un cert menyspreu i, tanmateix, dius: «Ostres, és que l'Església ha estat tan dura, tot el tema de la Inquisició, tota aquesta por, com va carregar-se els càtars, es va carregar els templers... Les bruixes, la crema de bruixes... Hi ha hagut tanta por, que s'han mantingut ocults una sèrie de coneixements, de saviesa, de misteris vinculats a l'anomenat paganisme. Hem de considerar això també, perquè, si no, mai, mai arribarem a veure la veritat. Com més polièdriques siguin les fonts, més pots apropar-t'hi.

CARME: Sobretot amb les llegendes, els mites, la cultura popular. Per a mi, és molt important saber que la religió cristiana ha anul·lat les dones.

INÉS: I ho segueix fent.

CARME: I ho segueix fent.

L'ESPECTACLE

CARME: L'espectacle vol explicar la història de Maria Magdalena, no només a través de la seva vida, sinó també a través de totes les dones que hi ha a escena, que formen part de la comunitat d'estudioses; totes elles, dones mal llegides al llarg de la seva vida, mal interpretades. Una ha de demostrar que no és mala mare, l'altra ha de reivindicar la seva opció per la soledat, l'altra és més jove i pregunta per què estem vivint tot això, a l'altra li han passat una sèrie de coses i ha dedicat la seva vida a defensar els drets de les dones i les nenes.

INÉS: És clar, és que això ha estat l'interessant, com anaven sorgint els personatges de les estudioses, el fil dels somnis de Míriam, com anàvem trobant el to de les escenes amb el taxista. I aquesta pregunta recurrent: Què passa a l'escena? On va?

CARME: I el més difícil de tot: En què modifica aquesta escena els personatges?

INÉS: Trucada a les onze de la nit: Carme, l'escena amb la cunyada no va enlloc. Nou del matí: Inés, la cunyada no pot testificar contra el seu germà, no pot traïr la seva família...

Pròleg

CARME: La clau és crear una realitat que, en alguns moments, ens apropa a una espècie de realisme fantàstic, perquè no sabem tampoc si ella va existir o no, encara que no és important; sabem qui va ser ella segons la història oficial sortida dels senyors de l'Església.

EL PÚBLIC

CARME: És molt ric poder tornar a mirar des de la poesia, des del joc, tot això que ens han explicat; conèixer d'on ve aquesta actitud i aquesta lectura envers les dones. Volem ser capaces d'aportar, amb les nostres investigacions, alguna visió desconeguda i modificar alguna postura davant la vida.

INÉS: I, a més a més, estem donant l'opció de posar en qüestió el coneixement que ens han transmès de forma unilateral. Per tant, quan poses això en qüestió, estàs exercint el teu criteri, el teu dret i el teu deure de pensar, de no empassar-te tot el que et diuen.

CARME: Això ens enriqueix com a éssers humans, cosa gens menyspreable als nostres dies.

INÉS: Jo em quedo amb el desig de coneixement, de qüestionar i d'obrir la mirada que recorre tota l'obra.

MARIA MAGDALENA

Material de premsa
de *Maria Magdalena*
disponible a www.tnc.cat

Mecenes

Patrocinador

Damm
Fundació

Protector

FUNDACION
ACS

Benefactor

Coca-Cola

Col·laboradors

VERI
ALICIA PUJA DEL PINNED

Gramona

FC BARCELONA

Mitjans de comunicació

LA VANGUARDIA

3

CATALUNYA
RÀDIO

Pel Periódico

EL PUNT AVUI+

a
ara.cat

RAC1

Servei educatiu i social

 Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació
i Formació Professional

 Fundació "la Caixa"

Projecte Tàndem

Fundació
Catalunya
La Pedrera

Plaça de les Arts, 1
08013 Barcelona
Tel. 933 065 700
www.tnc.cat

